

[John Winther]

mål – det fik jeg egentlig ikke så meget svar på her i anden omgang – at jeg netop var inde på økonomiske sammenligninger, idet jeg spurgte, om der var så meget at hente, at det virkelig var rimeligt at forringe postservicen, som der her er tale om.

Men derudover kan jeg altså forstå, at der for øjeblikket ikke foregår andet end undersøgelser med hensyn til også at drage områder, der har byggetilladelse før 1. januar 1973, med ind under ordningen. Det har jeg noteret mig. Jeg har også noteret, at der kommer en mere udførlig redegørelse for denne sag; så kan vi jo få lejlighed til at vende tilbage til spørgsmålet, også om omkostninger og dobbeltmoral i den forbindelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Maisted (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at skattevæsenet kan behandle langturschauffører forskelligt vedrørende rejsediæter, alt efter hvilken kommune de bor i?«

(Spm. nr. 393).

Skriftlig begrundelse.

Som eksempel på ovenstående kan anføres:

Fem chauffører kører for samme firma med udkørsel fra Glostrup.

Første chauffør bor i Greve kommune og beskattes af rejsediæter tilbage fra 1973. Denne 62-årige chauffør skal betale ca. 40.000 kr. i skat ud af en indtægt på 63.000 kr.

Den anden chauffør, der bor i Ballerup, er ikke afkrævet skat af rejsediæterne.

De sidste tre bor i Københavns kommune. De to bliver opkrævet skat for året 1976, den sidste er ikke blevet beskattet.

Endnu et bevis på, at indkomstkatten er asocial og uretfærdig. Dette eksempel sætter også folketingsmedlemmernes skattefri omkostningstillæg i et mærkeligt lys.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Hr. Maisted havde næppe ventet, at jeg skulle bekræfte, at skattevæsenet kan behandle langturschauffører forskelligt, alt efter

hvilken kommune de bor i. Det siger sig selv, at langturschauffører skal behandles ens, når omstændighederne vedrørende deres kørsel og diæter er de samme.

Ligningsrådet har fastsat regler om langturschaufførers fradrag, men jeg skal ikke trætte her med en gennemgang af disse regler.

Hr. Maisted nævner i begrundelsen kort nogle enkelttilfælde vedrørende langturschaufførers beskatning. Nu har jeg tidligere sagt, at folketingsrådet ikke er det rette forum til at diskutere konkrete skattesager. Det sagde jeg for 3 uger siden til hr. Maisted. Jeg vil godt tilføje, som jeg sagde dengang, at hvis hr. Maisted ønsker det, og hvis han har fuldmagt fra de skatteydere, det drejer sig om, så vil jeg lade foretage en undersøgelse af de konkrete tilfælde, og så vil hr. Maisted få underretning om resultatet. Det gentager jeg også denne gang. Jeg er parat til at gentage det om 3 uger igen.

Maisted (FP):

Jeg synes, det er vigtigt gang på gang at fremhæve, hvor asocialt og uretfærdigt vores indkomstskat virker. Det er selvfølgelig rigtigt, at intentionerne er, at man ikke skal behandle de forskellige skatteydere uens, men kendsgerningen er, at der er fremlagt noget materiale, som jeg har nævnt i min begrundelse for spørgsmålet, hvor det påvises, at disse mennesker behandles uens, og det vil vi ganske givet kunne finde tusindvis af eksempler på. Det er selvfølgelig meget smart af skatteministeren at sige: ja men så kom med de eksempler. De langtidsschauffører, der ikke har betalt skat af de rejsediæter, ville være tossede, hvis de kom og fremlagde det materiale – og så blev beskattet af diæterne.

Det er et eklatant bevis på, hvor forskelligt og uretfærdigt folk bliver behandlet i vort skattesystem. Jeg vil gerne give materialet videre til skatteministeren.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg takker for at måtte få materialet, så jeg har mulighed for at vurdere, om der overhovedet er nogen dokumentation for de påstande, hr. Maisted kommer med.

Hermed sluttede spørgsmålet.